

Universitätsbibliothek Paderborn

Decisiones Practicæ Casuum Conscientiæ Selectorum In Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Pars Altera Decisionum Practicarum Casuum Conscientiæ Selectorum In
Praxi, Et Foro Interno Quotidie Occurrentium, Omnibusque, Præsertim
Ecclesiasticis, Qui Sui, Et Aliorum Curam Gerunt, Perutilium, Resolutorum

Leonardelli, Bonaventura

Augustæ Vindelicorum ; Græcii, 1739

Q. 2. An graviter peccet una solùm, alterave vice negociando per se
ipsum?

urn:nbn:de:hbz:466:1-41144

si verò non loquuntur, neque peccatum veniale erit. Unde si aliqua culpa in hoc intervenit, hæc erit propter indecentiam contra legem naturæ, & reverentiam ipsius Statûs ratione scandali. Ex his patet quoque responsio ad 1. Q.

592 Ad 2. Q. Clericos, & Religiosos negotiando negotiatione propriè dicta per se peccare mortaliter, docet communis DD. cum Molina l. c. & Lug. l. c. n. 24. contra Cajetanum *V. Clericus*, id, quod patet ex pœnis censurarum in ejusmodi negotiatores Statutis. An autem Clericus una solùm, alterave vice negotiando peccet mortaliter dubium, & controversum est: Ubi non nulli apud Azor 2. tom. l. 8. c. 2. q. 5. censent semper peccatum esse grave, etsi semel solùm, vel iterum negotiatio exerceatur in materia gravi.

593 Sed communior, ac verior sententia negat, unam, alteramve emptionem ad lucrandum factam peccatum esse mortale, secluso scandalo, vel nisi negotiatio fortè esset in maxima Summa, & quantitate. Ita Lugo l. c. Barbof. in c. 6. b. 4. n. 2. Palao n. 16. Pelliz tom. 1. tr. 6. c. 10. Haun. l. c. n. 281. Less. dub. 2. n. 4. Turrian. l. c. n. 4. Filliuc. t. 2. tr. 35. c. 1. q. 8. Salas dub. 2. n. 4. dicens non delinqui graviter ab illo Clerico, P. Leonardelli Soc. Jesu,

rico, qui semel, vel iterum libros, Cruces, & Reliquiaria occultè emit, ut carius vendat. Mulder; Diana, aliæque, excusantes Clericum ratione parvitatæ materiæ à mortali, qui, secluso scandalo, semel, atque iterum tantùm negotiationem exercuit. Ratio autem communioris sententiæ est, quia negotiator non ab uno, vel altero, sed à frequentatis actibus dicitur, ipsaque jura, quæ mercaturam, seu negotiationem prohibent, loquuntur ferè semper de Clericis exercentibus negotiationem, eique insistentibus, & ex negotiatione victum quærentibus, quæ omnia non verificantur de uno, alterove actu, sed frequentiam important.

Dixi suprâ negotiando negotiatione propriè dicta; nam impropiè dicta Clericis, & Religiosis non prohibetur: Hinc illicitum non est Clericis emere pecora, aliæque animalia, in propriis pascuis alenda, & postea vendenda, quia fructus suorum prædiorum, vel agrorum vendunt, neque hæc est negotiatio propriè dicta, sed potius artificium, & industria pertinens ad œconomiam domûs. Unde non prohibentur ex frumento de propriis agris collecto pinsere panes, & vendere, praxare cerevisiam, de uvis suarum vinearum exprimere vinum, & vendere, modò id non faciant per se ipsos. Item emere boves, equos, aliæque animalia

LIII

pro

pro cultura suorum agrorum, etiam cum animo ea postea revendendi, vel empta sine animo vendendi, postea oblata occasione opportuna carius vendere, ut notant, citt. DD. quia negotiari non est solum emere, & carius vendere, sed emere eo fine, & animo, ut carius, & cum lucro vendas, & hinc casu, quo Clericus aliquid pro se, vel suorum necessitate, aut utilitate emit, si uti illò ex quacumque causa non velit, vel non possit, vel si quid post usum remaneat, potest sine metu incurrendi aliquam pœnam vendere pretio etiam majore, si tamen sit pretium justum, & tunc currens.

594 Ad 3. Q. An Clericus non habens sufficientem sustentationem licitè negotietur? R. si non habeat, unde decenter sustentetur, nec alius honestior modus suppetat victum sibi comparandi, licitè utique ad negotiationem exercendam recurrit, ut notat S

Thom. 2. 2. q. 187. cum Gloss. in can. negotiatorem citt. & communi aliorum. Et ratio est, quia necessitas legem non habet, & leges Ecclesiasticæ non obligant cum gravi incommodo, & rationabili necessitate urgente, ut constat ex aliis legibus Ecclesiasticis: Unde infert Molina, Religiosos illos, qui in Braslica Regione Gentilium conversioni intenti rebus multis ex Hispania ad suam sustentationem indigent, neque pecuniæ ipsis suppetunt, quas pro iis comparandis in Hispaniam mittant, posse alias merces submittere, quarum copia ibi est, ut earum pretio necessaria in Hispania sibi comparent, & procurent, quia, inquit, in tali casu locum habet Epykia, ne ex victus defectu desint operarii necessarii ad illam vineam excolendam. Id, quod sapius imò etiam nuper contigit, ubi maxima copia ejusmodi mercium ex Mexico hunc in finem in Germaniam submissa est.

